

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

— Έπηρε συντροφιά τον Έρωτα και ήρθε να μάς πη τα Κάκλήμερα. ΝΑ' αυτό το διαβολόπαιδο έγονάτισε, κι' αὐτὴ ἀμέσως ήρχισε νὰ πκίζη τὸ κληρένο .....

Τὸ «Φλέρτ» πωλεῖ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ 6,000 φύλλα, ἐν συνόλῳ δὲ μὲ τὴν πώλησιν τῶν ἐπαρχιῶν ἢ κυκλοφορία του ἀφίχεται εἰς 8,300 φύλλα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝ τῶν μάγων κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην νύκτα τῆς Γεννήσεως ἐλαμπεμέχρη πρωίας, καλὸν δὲ εἶνε οἱ φανοκόροι τοῦ Δήμου, οἱ ὅποιοι σβύνουν τὰ φανάρια ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον, νὰ μὴ λησμονοῦν τὸ γεγονός τοῦτο ἄλλὰ ποῖος νὰ ἐνθυμηθῇ πλέον πράγματα συμβάντα πρὸ 1903 ἐτῶν! Θὰ εἶχον λησμονηθῇ καὶ τὰ κερασφόρα ζῶα τὰ ὅποια παρέστησαν ἐντὸς τοῦ σπηλαίου τῆς Γεννήσεως, ἐὰν εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχεν ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου διὰ νὰ τὰ ὑπενθυμίῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Δὲν εἶνε περίεργον ἂν τὸ «Φλέρτ» ὁμιλεῖ ἐπὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων, εἰς τόπον ὅπου ὅλα παρεξηγήθησαν. Ἐνῶ ἡ θρησκεία λέγει ὅτι ὁ ἔχων δύο χιτῶνας παραχωρεῖ τὸν ἓνα, αἱ γυναῖκες νομίζουν ὅτι πρόκειται περὶ δύο κοιτῶνων, διὰ τοῦτο δὲ παραχωροῦν τὸν ἓνα εἰς τὸν σύζυγον καὶ τὸν ἄλλον . . . εἰς τὸν Αἰγισθον. Τοῦτο ἐπραξε καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα εἰς τὴν Ὀρέστειαν, ὥστε δικαίως ὁ κ. Μιστριώτης ἐπέμενε νὰ μὴ μεταφρασθοῦν τὰ ἀρχαῖα δράματα, διὰ νὰ μὴ γνωσθοῦν εἰς τὴν ἐποχὴν μας σκάνδαλα ὅπως ἄγνωστα!

Ἡ ἰδέα τῆς κ. Παρασκευοπούλου ὅπως μνηθῇ τὴν Δούγκαν καὶ ἐξέλθῃ ἀνευ ἐνδύματος εἰς τὸ θέατρον, εἶνε πολὺ ἐπιτυχής, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος. Ἐὰν ἡ κ. Παρασκευοπούλου ἐμφανισθῇ γυμνή, δὲν εἶε ἀπίθανον νὰ τὴν ἐκλάβῃ ὡς σανίδα ὁ κ. Δηλιγιάννης, καὶ τότε ἀναμφιδόλως θὰ τὴν ἀρπάξῃ διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Περὶ τῆς μῆς Δούγκαν ἐλέχθη ὅτι ἔχει ὠραῖον σῶμα. Οἱ καθίσαντες ὅμως εἰς τὰ πρῶτα καθίσματα τοῦ θεάτρον, ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ πόδια τῆς Μῆς εἶνε ἐλεεινά. Ἐπειδὴ δὲ ἐφόρει καὶ μαγιό, λέγεται ὅτι τὰ πόδια τῆς εἶνε μαγιό-ξυλά.

Ἡ Βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας τῆς ὄχι ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν κυριῶν αἱ ὅποια ἐμαζεύοντο εἰς τὸ θεωρεῖον. Διότι αὐτὸ ποῦ παρετηρήθη κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἢ παρουσία δηλαδὴ πέντε ἐγγύων γυναικῶν εἰς τὸ θεωρεῖον, ἦτο μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικά. Τὸ «Φλέρτ» δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξασκηθῇ ἔλεγχος ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου τούτου γυναικείου δικαιώματος, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ἐξασκηθῇ ὁ Διεθνὴς ἔλεγχος, διότι αὐτὸς ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του τὰς ὑπεργύους προσόδους.

Ἐκτὸς τούτου ἡ πληθώρα τῶν κυριῶν εἰς τὸ θεωρεῖον τῆ Βουλῆς φέρει καὶ τὸ ἐξῆς ἄτοπον. Οἱ νεαρότεροι ἐκ τῶν βουλευτῶν κάμνουν ἐρωτικὰς ἐξομολογήσεις ὑπὸ τὸν τύπον ἐπερωτήσεως. Ἐγείρεται λόγου χάριν ἓνας βουλευτῆς καὶ ἀρχίζει :
— Κύριε πρόεδρε . . . (Δηλαδὴ : Ψυχὴ μου) Φρονῶ ὅτι ἡ κυβέρνησις παρανομεῖ. (Φρονῶ ὅτι ὁ ἄνδρας σου μᾶς ἔχει ἐννοήσει). Δὲν θὰ παρατείνω, κύριε πρόεδρε τὸν λόγον μου ἐπὶ πολὺ. (Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπομῶν περισσότερον). Ἐπιθυμῶ, κύριε πρόεδρε, νὰ ἐισέλθω ταχέως εἰς τὸ κύριον θέμα!

Συζήτησις κυριῶν εἰς τὸ θεωρεῖον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου.
— Πόσους ἔχει ὁ Χατζίσκος ;
— 125.
— Ἀκριβῶς αἱ δυνάμεις μας εἶνε αὐταῖ ! Ἐχω 124 καὶ τὸν ἄνδρα μου 125.

Ἀναγκαῖα πολιτικὴ δύλωσις. Ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ σύζυγος τῆς κυρίας, σεβαστὸς κύριος ἡλικίας 55 ἐτῶν, ρίπτει λευκὸν ψηφοδέλτιον.

Ἡ νομισματικὴ κρίσις, ἢ ἐνσκήψασα τελευταίως εἰς τὸ Κράτος, ἔφερε πολλὰ ἀποτελέσματα λίαν δυσάρεστα. Τὴν ὑψωσιν τοῦ εἰκοσαφράγκου, τὴν ὑψωσιν τῶν τροφίμων, τὴν ὑψωσιν τοῦ ἄρτου καὶ τὴν ὑψωσιν τοῦ φορέματος τῶν κυριῶν ἕνεκα τῆς λάσπης. Ἰδίως τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐξήντηλσε φθοερά τοὺς κατοίκους ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψιν . . .

Ἀπὸ τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1904 τὸ πρωτότυπον, τὸ ξεκαρδιστικόν, τὸ ἐπιτηδες διὰ τὸ «Φλέρτ» γραφόμενον μυθιστόρημα: «Ἡ ἱστορία τῆς Γάμπας διὰ μέσου τῶν Αἰώνων».

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

ΟΙ ΚΑΛΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

— Είσαι ανόητη, τής έλεγεν ο θεός της, είσαι ανόητη. Δέν ντρέπεσαι νά πιστεύης εις μύθους και εις ώραια ψεύδη, τά οποία εφεύρον οι άνθρωποι διά νά αποκοιμίζον τά ανήσυχα παιδιά; Άκοϋς Καλλικαντζάρους; Τί θά πη Καλλικαντζάρος. Δέν ντρέπεσαι λιγάκι κοιτάξαι γυναίκα τριάντα χρονών...

— Καί όμως... φοβούμαι, απήντησεν η γεροντοκόρη ανεπιτά του και συνεσευρωθήη πλησίον του θείου της, ώς έαν κάποιος εφόβον νά διέτρεξε τó σώμά της.

— Μά είσαι καλά;

— Τί νά σοϋ πώ θεΐε μου. Ότι και αν μου πής δέν θά μέ πείσης. Αδιά ενευνωπώθησαν εις τόν νοϋν μου εταν ήμουν μικρό παιδί και μέ παρακολουθοϋν παντοϋ. Είνε κάτι ανοησίες, τó ξεύρω, αλλά τέλος πάντων έπρεπε νά έχω και εγώ μίαν ανοησίαν. Όταν ερχονται τά Χριστούγεννα, τó μόνον πράγμα ποϋ συλλογίζομαι είναι οι Καλλικαντζάροι.

— Όστε κάθε χρόνο θά έχουμε αυτοϋς τοϋς φόβους;

— Η ανεπιτά του άνύψωσε τοϋς ώμους και έπειτα προσέθηκε μέ ικετευτικήν φωνήν:

— Μή θυμώνετε θεΐε μου. Έχω και εγώ μιά αδυναμία, νά φοβούμαι τοϋς Καλλικαντζάρους. Είνε ανοησία, τó ήξεύρω, αλλά τί νά κάμω!...

— Δέν θυμώνω, λυπούμαι. Καί λυπούμαι γιατί είσαι άρκετά έξυπνη.

— Ο σεβαστός θεός δέν ήτο γενναίος, τούναντίον μάλιστα διεκρίνετο διά τήν άκνυποδίαν του. Πολλάκις ετραπή εις φνγην ενόπιον μιάς σκιάς, κάποτε μάλιστα διηγοϋντο, ετι έλιποθύμησε, διότι ήκουσε κρόιον εις τó άλλο δωμάτιον. Άλλ' ήτον άνθρωπος μέ πεποιθήσεις. Καί εφοβείτο μέν, δέν έπίστευεν όμως και εις τήν ύπαρξιν δαιμονίων και πνευμάτων. Μέ άλλους λόγους ήτο φοβητσιώρης, άλλ' όχι και ανόητος. Καί διά τοϋτο προσεπάθει νά πείση μέ τήν λογικήν τήν ανεπιτά του, και όχι μέ τήν γενναϊότητά του. Άλλά τó πλάσμα εκείνο τó τόσον τρυφερόν, ήτο συγχρόνως και πολύ μυστηριώδες. Εφοβείτο μόνον τοϋς Καλλικαντζάρους, και τίποτε άλλο. Δέν έπίστευεν εις τά φαντάσματα παρά μόνον εις τά μυθολογούμενα εκείνα πνεύματα, τά οποία κατά τόν μύθον εμφανίζονται τήν ήμέραν των Χριστουγέννων και εξαφανίζονται τήν ήμέραν των Φώτων. Ητο επομένως γενναία βλον τόν χρόνον και δειλή μόνον τήν νύκτα των Καλλικαντζάρων.

— Ο σεβαστός θεός, άφου εξήντησεν ελην τήν ευγνωμίαν του και όλα τά επιχειρήματά του, είδεν ετι

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Η κυρία ποϋ μάς έγραψε ότι δέν μάς έχει ανάγκη.

(Η εικόν ελήφθη εκ μιάς φωτογραφίας της εις εποχήν καθ' ήν ήτο δεσποινίς).

δέν εφευρεν άποτέλεσμα, και διά τοϋτο άπεφάσισε νά άγρυπνήσῃ μαζί της. Εκείνη όμως τόν άπέτρεψε.

— Όχι, θεΐε μου. Δέν εννοώ νά υποφέρῃ και άλλος πρὸς χάριν μου. Τοϋτο θά ήτο εκ μέρους μου μιά αναληθσία. Όχι. Σεΐς θά κοιμηθῆτε.

— Μά άφου φοβείσαι ανόητη;

— Καί καλά, εγώ θά φοβούμαι επί δεκαπέντε ήμέρας, δηλαδή μέχρι των Φώτων, όποτε φεύγουν, λοιπόν θά άγρυπνήτε επί δεκαπέντε νύκτας και σεΐς; θά βασανίζεσθε και σεΐς;

— Δεκαπέντε ήμέρας! Μά αυτό καταντῆ τραγωδία. Πρέπει τέλος πάντων νά παύσης νά φοβῆσαι έτσι. Όστε μέχρι των Φώτων θά έχῃς αυτό τó καρδιοχτύπι;

Καλά, λοιπόν εγώ θά προσπαθήσω και θά σέ πείσω. Η άπομινή νύξ, άς περάσῃ μέ τοϋς ανοήτους φόβους σου, άπό αθριον όμως δέν θά φοβῆσαι πλέον. Αοιπόν καλήν νύκτα, εγώ θά κοιμηθῶ. Αν θέλῃς άφῃσε τήν πόρτα σου ανοικτή, ώστε αν φοβηθῆς νά μέ φωνάξῃς. Καί ο θεός, άφου εφόρεσε τόν νυκτερινόν του σοϋφον, άπεσύρθη.

Μία ώρα παρήλθε και η πόρτα ετριξε.

— Η φοβητσιάρρα (!) τότε επροχώρησεν άκροποδητῆ πρὸς τήν θύραν και τήν ήνοιξε.

ΓΝΩΣΤΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Κάθε βράδυ εις ένα στενό της οδού Σόλωνος.

— Εκοιμήθη ο θεός σου; εψιθύρισεν ο εισελθόν λιμοκοντόρος.

— Υποδέτω, διότι έχει περάσει μία ώρα. Ποϋ ήσουν κρυμμένος;

— Μην τά ρωτῆς. Είς τήν αποθήκη. Κατέβηκα άπό τήν ταράτσα. Άλλοτε δέν θά ξανάλθω, προτιμώτερον τά ραντεβϋ μας νά τά δίνουμε άλλου. Σεΐς τι φόβο επήρα;

Και ο νεαρός κύριος επροχώρησεν όλλα βήματα, εκείνη δέ εκλεισεν οπισθεν του τήν θύραν του δωματίου της. έπειτα επροχώρησε διά νά κλειδώσῃ και τήν τήν άλλην θύραν τήν συγκατανοϋσαν μέ τó δωμάτιον του μακαρίως κοιμωμένου θείου. Άλλά καθως εστρεψεν εν τῇ βίῃ της, ώθησεν ένα μικρό τραπεζάκι επάνω εις τó οποιον εκαιεν η λάμπα μέ τόν μεγάλο γλόμπο. Τό τραπεζάκι εκλονίσθη, πριν δέ προφθάσῃ νά τó κρατήσῃ, έπεσε κάτω. Ο φοβερός κρότος τῆς καταθρυμματισθείσης λάμπας άντήχησεν άπαισίως εις τήν σιγήν τῆς νυκτός, σκότος δέ ψηλαφητόν εκάλυπεν εϋθὺς και τοϋς δύο.

— Δυστυχία μου, επρόφθασε νά ειπῃ εκείνη.

— Ένα « ώχ » άφήκεν εκείνος και επροχώρησε ψη-

λαφτῆ πρὸς τήν θύραν διά νά εξέλθῃ η θύρα όμως ήτο κλειδωμένη.

— Άνοιξε, άνοιξε, ειπε μέ σβυστήν φωνήν εκτείνων τās χείρας τουεις τó σκότος.

Εκείνη εδοκίμασε νά προχωρήσῃ, άλλ' εως οτου νά γείνουν όλα αυτά, ένας άνθρωπος μέ τά νυκτικά του και κρατών ένα κερὶ εισηγήετο κατατρομαγμένος και μουρμουρίζων.

— Αμ τά έλεγα εγώ... Τέτοιο φόβο ποϋ είχες πάρει, ανόητη...

— Άλλ' ο άνθρωπος μέ τά νυκτικά μόλις εσηλθεν, εκαρφώθηκε εις τó μέσον του δωματίου, τó κερὶ έπεσεν άπό τά χέρια του και άφου άφήκε πιγμένην κραυγήν, έπεσε λιπόθυμος πλησίον τῆς ανεπιτάς του, ενῶ ο τυχερός κύριος ήνοιξε τήν θύραν και εξηφανίσθη.

Είς τόν θόρυβον και τās κραυγῆς εξύπνησαν οι ύπηρέται, οι οποιοι ετριξαν πάραντα εις τó δωμάτιον οπου εϋρηκαν εξαπλωμένους και ώχροϋς άπό τόν τρόμον τόν θεϊον και τήν ανεπιτά.

Κατόπιν εντριβών και μεγάλης καταναλώσεως αϊθέρος, συνήλθον και οι δύο.

Ο θεός ήτο κάτωχος άκόμη, η δέ ανεπιτά μόλις εστέκετο εις τά πόδια της. Μόλις δέ μετά παρέλευσιν μιάς ώρας ο θεός ήδυνήθη νά άρθρώσῃ μετά κόπον

— Έχεις δίκιο, παιδί μου!

— Η ανεπιτά, η οποία επερίμενε νά άρχίσῃ τó γενναϊον ξυλοκόπημα κατά τῆς ράχεώς της, ήκουσε κατάπληκτος τās λέξεις αυτάς και χωρίς νά χάσῃ στιγμήν, εθεσεν εις ενεργείαν ελην της τήν πονηρίαν και απήντησεν άμέσως.

— Βλέπετε λοιπόν, θεΐε μου; βλέπετε; Δέν είχα δίκαιο; Πιστεύετε τώρα και σεΐς;

— Πιστεύω λέει... Τό είδα ολοφάνερο, μέ τά μάτια μου!

Και έπίστευσε πράγματι. Καί άπό τότε, δόσκις πλησιάζουν αι ήμέραι των Καλλικαντζάρων, άνάβει όλα τά φανάρια ποϋ έχει σπῆτι του, επειδή η ανεπιτά του τόν διεβεβαίωσεν, ετι ερχονται τά Χριστούγεννα και φεύγουν μέ τά Φώτα...

Ο Άριστερός Ψάγης

ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Έ τόν εβαλεν!.. η Δούγκαν τόν θεμέλιον τόν λίθον Εϋφρανθήτωσαν τά πλήθη των καλών μας σεμνοτύφων!..

Του ναϋ της δηλονότι τά θεμέλια, αίσίως εβαλεν η Μίς. Εκείνων βοηθοϋντων επαξίως!!

Α-Τέλης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ : Καταδίκη του Διευθυντού του «Φλέρτ» εις ισόβια δεσμά. (Τραγική επιθυμία της «Εοτίας» άπρακτος φεβ...)

ΑΘΗΝΑ-ΓΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ : Βροχή και εμφάνισις της γάμπας. (Επιθυμία υγρὰ και διωστρόγγυλος).

ΒΟΥΛΗ : Άργία δι' άπο-λ υ σε ως της βραχοζώνας κάθε φουστανελλά ύπερ των θεσμών. (Έργον σπάνιον και με κάθαρον).

ΑΘΗΝΑ-ΓΚΑ ΣΠΗΤΙΑ : Νά τὰ ποῦμε ; (Τραγοῦδι ποῦ δὲν λέγεται, γιὰ τὸ πᾶν ἄλλοι).

ΔΕΛΦΟΡΟΣΤΟΙΧΙΑ : Οἱ μεταράδες προικοδομή-χανοι. (Μονόλογος, μετὰ... καταλόγου τῶν Ἀτιθῶν).

Ο Κόκκορας

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ...

ΘΥΜΑΣΑΙ;

Θυμᾶσαι ποῦ με πείσμα μού κτυποῦσες Το τόσο δά μικρό σου ποδαράκι, Και με σκεριζόζο νάζι μου ζητοῦσες Νά σου χαρίσω ἕνα μου φιλάκι;

Σοῦ τῶδινα διπλό νά ξεθυμώσης Σοῦ τῶδινα τριπλό γὰ νά χορτάσης Και ἔτσι νά γλυτώσω και γλυτώσης Και πάφουνε αἱ τόσαι σου αἰ... τάσεις!

Μὰ σὺ ἀχόρταγα πάντα ζητοῦσες Ἀπὸ γλυκὰ φιλάκια νά μεθύσης Και τότε ἕνα μόνο ἐποδοῦσες Πάντα μαζί σὸ πλάϊ μου νά ζήσης

Θυμᾶσαι, φίλη μου, τὴ γλύκα ῥέϊνη Ποῦ ζούσαμε σὺν νᾶμεθα τρογώνη, Κάθε φιλή τοὺς δυὸ πῶς συνεκίνει Στὰ περασμένα μας ἐκεῖνα χρόνια;

Μὰ τώρα, σὺν με ἰδῆς, ἄλλοῦ κυττάζεις, Τὰ περασμένα εἶνε κολοκύθια Μὰ φίλη, με αὐτὸ δὲν τό... σκεπάζεις Τὸ παρελθόν, τοῦτέστιν τὴν ἀλήθεια...

Γιάννης Μάγκας

Τὰ Γραφεῖα τοῦ «Φλέρτ» εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀριθ. 25.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Σκηνὴ Α΄.

(Ἡ σκηνὴ παριστάνει τραπεζαρίαν. Τὸ νεαρὸν ζευ- γος μόλις ἔχει ξεφάγει και πέρνει τὸ γλύκισμα).

ΕΚΕΙΝΗ. Ἐέρεις διὸ σήμερα εἶνε παραμονὴ Χρι- στογεννων;

ΕΚΕΙΝΟΣ (μειδιῶν). Ὑποθέτω διὸ τὸ ξέρω. ΕΚΕΙΝΗ (με καλίαν). Ὑποθέτω διὸ τὸ ξέρω! Δὲν ἤμπορεῖς νά μεταχειρισθῆς ἄλλην γλῶσσαν;

ΕΚΕΙΝΟΣ. Θὰ ἀρχίσῃς πάλι; ΕΚΕΙΝΗ. Βέβαια σοῦ κακοφαίνεται. Ἄλλὰ ἔφθασε τὸ χτένι στὸν κόμπο πειὰ!

ΕΚΕΙΝΟΣ. Εἶσαι ἀνυπόφορη, τὸ κατάλαβες;

ΕΚΕΙΝΗ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνυπόφορη, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὴν ἀνατροφήν σου.

ΕΚΕΙΝΟΣ (ἐγειρόμενος). Θὰ πάρω τὸ καπέλλο μου νά φύγω και δὲν θὰ ξαναπατήσω ὄω. Δὲν ὑπο- φέρεται πειὰ αὐτὴ ἡ γκρίνια.

ΕΚΕΙΝΗ (κατακόκκινη ἀπὸ θυμόν). Τὸ ξέρω πῶς εἶσαι ἱκανὸς νά τὸ κάνῃς διὰ ἤμπορεῖ νά τὰ κάνῃ ἕνας ἀνθρωπος τῆς ἰδικῆς σου προσηχῆς.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Μὰ ἐπὶ τέλους παῦσε αὐτὸ τὸ καθημε- ρὸν μαρτύριον!...

ΕΚΕΙΝΗ. Ναι, ναι, ναι, εἶσαι πρόστιχος, τὸ λέγω και τὸ φωνάζω διὰ νά με ἀκούσουν. Εἶσαι πρόστιχος. Δὲν ἤμουν γιὰ σένα, δὲν ἤμουν, ὄχι. Εἶσαι ἕνας τοῦ δρόμου, ἀλλὰ δὲν σὲ ἤξερα. (Τὴν πιάνουν τὰ νεῦρα τῆς). Ἀχ, τί ἔπαθα, μαμμὰ μου, τί ἔπαθα... Πρόστιχε, ἔλεινέ, ὑποτένε. Ἀχ, ὄχι, τὰ νεῦρα μου (λιποθυμεῖ).

ΕΚΕΙΝΟΣ. ....

Σκηνὴ Β΄.

(Εἰσέρχεται ἡ ὑπηρέτρια με μία μπουκάλα ξῦδι ἐνθ ταυτοχρόνως δύο παιδιὰ με μία φουσαρμόνικα και ἕνα ντέφι ἀνέρχονται τὴν κλίμακα γιὰ νά πρῶν τὰ Καλήμερα).

Ἡ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ (βαντζουσα τὴν κυρίαν τῆς με τὸ ξῦδι). Κυρία, Κυρία...

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ (παίζονται τὴν φουσαρμόνικα και τὸ ντέφι εἰς τὴν εἴσοδον). Νά τὰ ποῦμε ἀφεντικῶ;

ΕΚΕΙΝΟΣ (εἰς ἄκρον ὠργισμένος). Τί θέλουν αὐτὰ τὰ παληόπαιδα;

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ (εἰς τὴν εἴσοδον). Νά τὰ ποῦμε;

ΕΚΕΙΝΟΣ (ἐξερχόμενος εἰς τὸν διάδρομον). Ὅχι νά φύγετε (και μετὰ μικρὰν σκέψιν) Μοῦ τᾶπαν ἄλλοι!...

(Μίμησις)

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΗ Δ' ΤΡΕΧΑ ΓΥΡΕΥΕ

Εἶσαι διαμάντι, εὔμορφη, χρυσοῦ, κομψὴ κοπέλλα Γιατὸ κι' ἐγὼ σ' ἀγάπησα και... σ' ἔχω στὴν καρδιά μου Και σοῦ πουλῶ αἰσθήματα, διὰν με πρᾶγη τρέλλα Κι' ἔτσι περνώ μία χαρὰ τήν... ἀναπαράδιά μου.

Μάγκας.

ΣΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

Μονάχη ῥ τὸ κρεββάτι σου ἤσυχη δὲν μένεις και παίρνεις ἀπ' τὴ φοῦρκά σου τὸ «Φλέρτ» και ξεθυμαίνεις! ..

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΗΣ ΕΚΑΝΙ...

Δὲν μ' ἀγαπᾶς τὸ ξέρω μὰ διόλου δὲν λυποῦμαι ποῦ λές διὸ δὲν σοῦκανα. Μονάχα συλλογιόμυαι πῶς θὰ σοῦ κάνῃ ἄλλος ἀφοῦ ἐγὼ δὲν σοῦκανα...

ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ

Κάνεις κόρτε κάθε μέρα τὸ φωνάζει ἡ γειτονιά, ὁμως ἄκουσα ἀκόμα διὸ κάνεις... και παιδιὰ!!! Ὁ Σπαρταριστὸς

ΣΕ ΜΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΣΣΑ

Κι' ἂν τὸ σηκῶνης πρὸ ψηλὰ χρυσοῦ μου τὸ φου- [στάνι, γιὰ νά φανῇ ἡ εὔμορφη και παχουλὴ σου γάμπα, Ἀχ! δὲν κερδίζω τίποτε. Καλλίτερα δὲν κάνει νά τὸ σηκῶσης πρὸ ψηλὰ και σβόνω' γὼ τὴ λάμπα; Ἄνθᾶν

ΦΛΕΡΤ ΔΓ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

— ΑΘΗΝΑΙ

Δίδα Νίτσαν Τ.

Ὅσο κι' ἂν μᾶς κάνῃς τὴν ἄγια, σὲ καταλάβαμε ὅτι εἶσαι σωστὸς Φαρισαῖος.

Στραβοῦζυλο.

Ρωμαντικὴν Καρδίαν.

Κατόπιν τῆς πείρας ἦν ἐλάβατε, ἀπορῶ πῶς δὲν προσηγ- γίσατε εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἄναίσθητος Καρδία.

Δίδα Παντλ. (Πλάκα).

Εἶνε σαχλότατος ὁ φίλος σας.

Μαρή Θ.

— ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δίδα Ἀθηναῖν (ὀδὸς Σωκ.).

Τρέλλαινομαι γιὰ σᾶς.

Ἰωάννης

Δίδα Κατίαν

Μὲ φονεύετε.

Γεώργιος

— ΠΑΡΧΙΑΙ

Κυρίαν Κατίαν (Σῦρον Ἄμμο).

Πῶς πάει τὸ κόρτε με τὸν Κοκκαλένιο; Ὅπως και με τὸν Ν. Κ. ἢ καλλίτερα;

Σ. Τ.

Δίδα Κλειῶ (Πάτρας).

Κλειῶ τρελλὴ και νόστιμη ξανθὴ και μαυρομάτα Θυμᾶσαι ποῦ μοῦ ῥίχτηκες κάποτε στὰ γιομάτα;

Ὁ Ξύλιος.

Τῆ Γαλανοματοῦσα (Λαμῖαν).

Ἐμαθον κάτι τι δι' ὑμᾶς, εἶνε ἀληθές;

Ἡ Πάσχοῦσα Καρδία.

Δεσποινίδα Χριστιαν (Ἄργος).

Γιὰ σένα ἔγινε ὁ κόσμος, και γιὰ σένα γῶτρελλαί- νουμαι!...

Ὁ Βαφέας.

Δίδα Αιζέτταν (Κέρκυραν).

Τί νούμερο ἔχει ὁ ἔραστής σου;

Στραβοῦζυλο.

Πιπίναν (Ζάκυνθον)

Μανθᾶνω πῶς στὸ πιάνο εἶσαι μοναδικὴ ἀλλὰ και με τὸν Πίτσουνα πλέον ἢ σχετικὴ.

Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀπὸ τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1904, τὸ πρωτότυπον, τὸ ξεκαρδιστικόν, τὸ ἐπιτηδες διὰ τὸ «Φλέρτ» γραφόμενον μῦθιστόρημα : « Ἡ Ἱστορία τῆς Γάμπας διὰ μέσου τῶν Διῶνων ».

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ

Περί αδιακριτέου... των σωμάτων.

ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τό κόρτε στού Ψ'υρρή.

ΝΕΑ ΕΡΓΑ

Οί Π'εργαγμένοι!!!
(Έργον, τίς οίδε, εις όπόσας πράξεις)

ΤΟ «ΦΛΕΡΤ»

Έπαίξαμε τ' άνδρά μας
ός πάντα παιγνιδάκια,
έγώ μαζί κ' ή Κάκια.
Μού έδινε τής έδινα
τοιμήματα φιλάνια
σάν τὰ περιστεράκια.

Και 'πάνω 'ς τὰ παιγνίδια μας
τό χέρι μου άπλώνω
τόν μπουστό ξεκουμπώνω.
Και βράζω άπό τὰ στήθια της
μέ χέρι παγωμένο
τό... «Φλέρτ» τσαλακωμένο!

Ο Σπαρτιάτης

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΩΨ = Τής εβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ = Διηγήματα.
ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ = Άριστοκρατία.
ΔΑΝΔΗΣ = Έπιγράμματα.
ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ = Κωμωδίαι.
ΚΟΚΚΟΡΑΣ = Έξαντρία.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ = Άλληλογραφία.
ΔΟΝ-ΣΑΧΛΑΜΑΡΑΣ = Σκίτσα.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ = Εικόνες.
ΔΙΣ ΖΟΛΑ-ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ = Ποδόγυρος

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΤΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
Έκδιδόμενον έν 'Αθήναις κατά Πέμπτην.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

66 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 66

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ — ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ
ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ
ΣΦΟΥΓΓΗΣ
ΑΝΦΑΝ-ΓΚΑΤΕ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ
ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΣ
ΡΑΦΑΗΛ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΣΑΤΑΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησία Δραχ. 6. — Έξάμηνος Δραχ. 3.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΓΝΩΡΙΜΙΑΙ

ΣΥΝΣΙΚΕΣΙΑ

Δέν τον θέλει γιατί είναι κούλαρας. Μά αν τον κύτταζε καλλί-
τερα στη μύτη, θά ήλλασε άμέσως γνώμη.

Τήν συγκαταλέγομεν μεταξύ τών 'Αθανάτων. Προχθές έώρτασε
το Ιωβιλατόν της, επί τή προσλήψει και του έδδόμενου.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΑ ΕΠΗ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΠΠΑ

(Μονόλογος)

Ο κ. ΚΟΥΓΕΛΑΚΗΣ :

— Με βλέπετε ;... Παρακαλώ !... 'Ιδείτε με καλλίτερα ! Και αν κανένας από σās είνε τυχόν κοιτόφθαλμος, ως δανεισθή τού γείτονός του τὰ λογόν κι' ως με ίδή. 'Ιδείτε με απλήτως όλοι σας ! 'Αφ' ής ό ήλιος εκ τής 'Ανατολής προβαίνων, πρός την Λύσιν φέρει τ' άρμα του; ούδέποτε θνητός και δη άρσενικός όσάν έμένα ήγαπήθη επί γής ! Ναί, μάλιστα ούδέποτε ! Μ' ελάτρευεν ή σύζυγός μου ή καλή κ' ένάρετος. 'Εκτός έμού και τόν Θεόν της δν πολύ έσέβετο και έφοβείτο. . . μά πολύ, κ' από μένα έτι περισσότερο. Μάτην της είπεν ό παππās πώς ή γυνή τόν άνδρα πρέπει να φοβήται μοναχή ! 'Εμε ήγάπα, κ' έφοβείτο τόν Θεόν. 'Ενήσιτε... προσήχητο και πρό παντός άχ !... έξωμολογείτο, ή ένάρετος !

'Εν τούτοις με ήγάπα τρυφερότατα. Σεινή παρθένος έτι, με ελάτρευε, ως σύζυγον με άπεθώσεν, αλλά έσέβετο κ' έφοβείτο τόν Θεόν ! Τρείς ώραι υπελείποντο πρός τέλει των γάμων μας και ή δειλή μελλόνυμφος παππα έζήτει να έξωμολογηθή. Τί κόρη αξιέραστος ! ώ τί σεμνή ! 'Επόθει νύμφη πάναγνος πρό τού βωμοϋ τό γόνυ της να κλίνη, ένώ φεύ ! έγώ άμαρτωλός, δέν ήμουν αξιος αυτής !

'Εν τούτοις μ' άνεκαίνισε... Μ' έδίδασκε, κατά τόν χρόνον της μνηστείας τόν μακρόν καθ' ως σιγμάς άμφότεροι την μελλοσαν άνεπολούμεν εϋτυχίαν μας. Κ' έγώ έμάνθανον... έμάνθανον να γίνωμαι χριστιανός και πρός τόν φίλον της παππα να έξωμολογούμαι !... Μ' άνεκαίνισε !

Δέν ένθυμούμαι επί πόσας ακριβώς ήμέρας την έκτενον, τού μέλιτος τόν μήνα 'ς τόν Παρίσι να διέλθωμεν. Πού να πεισθή !... Είς τόν Παρίσι ; έλεγε, και πός, αγαπητέ μου, σε παρακαλώ, 'ς την πόλιν των όργίων θά προσευχηθώ χωρίς όρθόδοξον παππα; Μάτην έγώ, πιστός των διδαγμάτων της ακόλουθος. της έλεγον πώς ό Θεός ευρίσκειται παντού. 'Εκείνη τίποτε ! Δέν ήθελε. Μετά πολλά, λαβοῦσα και την άδειαν τού φίλου ένορίτου της παππα-Θωμά έπεισθή, κ' ώρας τρείς μετά τόν γάμον μας παιδρότατοι, έκπλέομεν τού Πειραιώς.

Τών νεονύμφων τó ταξείδιον οϋδέν συμβαν έτάραξε, οϋδέν... parole : d'honneur

Είμεθ' άγνοι ως πρότερον κ' οι δύο μας. Είς Μασσαλίαν ... και εκεί τὰ ίδια. 'Εν τῷ σιδηροδρόμῳ, φρονιμώτατοι ! Είς Παρίσιους όμως... ά ! εκεί ... Θεῷ κύριε τῷ στόματί μου φυλακήν ! 'Εκεῖ διήλθομεν ήμέρας άρκετάς, αλλά και νύκτας πλειότερας, πλέοντες έν μέσω τού άτέρμονος της ήδονής άκeanού !... 'Αχ ! μέλι ήταν ή ζωή ! ... Πλήν ό άχαρικήριστος, ό άνανδρος έγώ, ήμέραν μίαν, ή καλλίτερα μίαν νύκτα, πριν παρέλθῃ ή τού μέλιτος σελήνη, την συζυγικήν, ό μασκαράς, παρέβην πίστιν με μιὰ φρόγισσα, προδούς τών καθηκόντων μου τὰ ιερώτερα ! Με έτυπτε τó συνειδός νυχθημερόν ! Νά με κρεμάσουν ήξιζα άνάποδα. 'Ακούς εκεί την άγγοτέραν σύζυγον να πάω να προδώσω, ό παληάνθρωπος ! Παρίσιοι ! Παρίσιοι ! τί πειρασμός 'ς τούς κόλπους σας τούς άχανείς εγκλείετε φρικτούς ! Συζυγοφθόρος πόλις, σε μωῷ ! 'Εν τούτοις, μετενόησα και έκλαυσα ! Και όμως τ' είν' οι άνδρες ! 'Ασυνείδητοι ! 'Επίτάξις μετ' όλίγον την άπάτησα ! Και όμως δέν τó ήθελα sur ma parole !

Αί ! επί τέλους άφού δύο μείναμεν εις Παρίσιους μήνας, άπεφάσισα 'ς τὰ ίδια να επανέλθωμεν και να εξαγισθῷ τού όύπουσ των άνομιών ! Είς τὰς 'Αθήνας επανήλθομεν. Εϋθὺς την επομένη της άφιξεως ήμῶν ή σύζυγός μου ή καλή και ένάρετος, και επί ώρας έξωμολογήθη τρείς. 'Εγώ άμέσως έσπευσα, ως τέλειος χριστιανός, της περιστάσεως αυτής να επωφεληθῷ, και κατανυκτικῶς τó σφάλμα μου τó επταπλοῦν και φοβερόν τῷ έξωμολογήθην' εις τó άκουσμα τού άμαρτήματός μου τού Παρισιοῦ, ώρθώθησαν αἱ τριζες τού παππα-Θωμά κ' επίτάξις τó «πιστεύω» μου επέβαλε μεγαλοφώνως ν' άπαγγείλω τó πρωτῷ.

Την άλλη μέρα τó πρωτῷ έγείρομαι, προσεύχομαι κ' έν κατανύξει άρχινῷ να άπαγγέλλω τó «πιστεύω» δυνατά. Τελειώνω και κατόπιν τó καπέλλο μου ζητῷ να έβγω έξω, δε έξαφρα άκούω εις τó διπλανόν δωμάτιον της προσφιλοῦς συζύγου μου να όμιλοῦν. Στέκο... 'Ακούω... ω Θεοί ! 'Απήγγελε... Τ' αἰτί μου βάζω... Οὔρανέ !... Μειρῶ... μετρώ κ' άκούω την συμβίαν μου την ά τι μ ο ν να λέγη τó «πιστεύω»... δεκα έξ φοραῖς !...

(Έκ των τού κ. ΛΑΣΚΑΡΗ)

Αλληλογραφία του Φλέρτ

— ΡΘΗΝΑΙ

— Με πόσην συγκίνησιν άνέγνωσα την μυρωμένη επιστολήν Σας, γλυκεία Λάτρεις τού Φλέρτ !... Τί να σās πρωτογράψω !... 'Η πέννα μου σταματᾷ πρό τού κυκεῶνος τών ιδεῶν εις ως με έμβάλλετε ...

Ποία να είσθε άρά γε ; Ποία ;

Ποία να είσθε σεις, ήτις με τόσον ώραίους, με τόσον γλυκείς, με τόσον εύτόρνους στίχους μου γράφετε :

Όμοι ! πώς να σου τó είπῶ, πώς να σου άπαντήσω, γιαυτό τó «Φλέρτ» τó τερπνὸ 'μπορῶ να συζητήσω;

Μου φαίνεται Παράδεισος, ήλιακή άκτίνα, μικρούς μεγάλους έχαμε τρελλούς μέσ' την 'Αθήνα.

Πόσον είσθε γλυκεία και πόσον με ένθαρρύνει τó γλυκύτατον, τó τελευταίον ποιήμά σας :

Πετειναράκι μου μικρὸ πού κυνηγᾷς της κόττες αυτές πού πάνε και γεννοῦν μέσα στές ζένες πόρτες.

Πού της πηδᾷς, πού της τσιμπᾷς, πού πάντα της μαλλώνης, πού τὰ φερά σου έχαμες βέλη να της πληγώνης.

Σ' εἰς Πετειναράκι μου έγραψ' αυτούς τούς στίχους, για να φυλᾷς της κόττες μας να μη πηδοῦν τούς τοίχους...

Πολλὰς μέχρι τούδε επιστολάς τοιαύτας έχω λάβει. 'Αλλά σās βεβαιῶ, καμμία ποτὲ δέν είχε την δύναμιν και τó μελίρρυτον της ιδιχῆς σας. Καί ένῷ άφ' ενός χαίρω και άγάλλομαι δια τó εύτύχημά μου αυτό, άφ' ετέρου θλίβομαι, διότι δέν έχω την τιμήν να σās γνωρίζω.

Μά αλήθεια δέν σās γνωρίζω ;

— 'Ελαβον την επιστολήν σου Ψάρι της ημερας. Μά σύ, αγαπητέ μου, δέν είσαι ψάρι, αλλά λαγωνικό. Με καταλαμβάνεις.

— 'Η παράκλησίς σας εξετελέσθη κ. Νίκο Σύλινε. 'Ο 'Αρχισυντάκτης μου, μου είπε ότι επιμένετε ότι αυτός είναι ό Πετερινός. Δέν έχεις δικαίον, αγαπητό μου παιδί.

— Κάθε χρόνο μᾶς θυμᾶσαι Γνωστῷ 'Αγνωστῷ ; 'Ας είσαι καλά τέλος πάντων. Μά γράψε μου σε παρακαλώ πολύ ολιγότερα και πλέον συγκεκριμένα. 'Εάν ήσαν ολαι αἱ επιστολαὶ πού λαμβάνω σάν την ιδιχὴν σου δέν θά κατόρθωνα να τὰς διαβάσω οὔτε σε μιὰ εβδομάδα.

— Περιέργον. Τέσσαρας φορές εδιάβασα την επιστολήν σας κ. Μαῦρε, και άλλας τόσας ή συνεργάτις μου δεσποινίς Ζόλα-Δε-Μοντάλ, και δέν κατορθώσαμεν τίποτε να έννοήσωμεν... Γράφατέ μου εύκρινέστερον σās παρακαλώ, και είμαι όλο εις τὰς διαταγὰς σου.

— 'Ελαβον την επιστολήν σας κ. Παραπονεμένε. 'Ο 'Γάμμος' πάρα πολύ καλός.

— 'Ακόμη γελῶ ένδοξε φίλε και άρχηγέ των Καραβινοφόρων κ. Καραμπίνα.

Με έρωτᾷς :

Πές μου Συντάκτη μου τού «Φλέρτ»
Τούς στίχους όταν κάνης,
Σκυμμένος στο γραφείο σου
Την πέννα σου πώς πιάνεις,
Και βγάζεις στίχους ζηλευτούς
Κι' ώραίους έναν ένα ;

Τί να σου άπαντήσω καλέ μου φίλε ;
Σου λέγω και έγώ :

Δέν είνε από τó πιάσιμο
όπου κάνω στην πέννα
παρά είνε ή πέννα μακρῶ
χονδρή κι' άτσαλένια ...

'Ε ; τί λές ;

— Καλά θά έκαμνες να μη μου έστελνες τó γράμμα σου κυρία Τιτίκα. Γιατί σε βεβαιῶ καθόλου καλὰ δέν θά ξεμπερδέψης μαζί μου. Μάθε λοιπόν, κακοαναθεραμμένη, ότι έδωσα έντολήν εις τόν Δόν-Ζουάν, τόν καλλίτερόν μου ρεπορτε δηλαδή, να μάθῃ όλα σου τὰ άπλυτα, και λιαν προσεχῶς θά ίδῆς την φωτογραφίαν σου στο φύλλο μου. 'Εννοια σου. Δέν θά ξεμπερδέψης καθόλου καλὰ μαζί μου. 'Εχεις να φᾷς βαζιλίκι πού δέν τó είδες οὔτε στο όνειρό σου. 'Αν δέν σε ζυματίσω, να μη με λένε «Φλέρτ». 'Εννοια σου.

— Και την ιδιχὴν σας επιστολήν έλαβον 'Αρχαιολογικόν Μουσείον, και με χαρὰν εξετελέσα την παράκλησίν σου.

— Θα είσαι φαίνεται σωστὸ λεβεντόπαιδο Βάκχς (Φάληρον). Την επιθυμίαν σου, ως βλέπεις, εξετελέσα. Τό επισκεπτήριόν σου βαχχικώτατον.

— Διατί μου εϋθύμως Καλλιτέχνα ; Μάθε αγαπητέ μου, ότι πᾶν διήγημα πρὸς δημοσίευσιν άποστελλόμενον, υποβάλλεται υπό την έγκρισιν τού κ. 'Αριστοερού Ψάλτη. 'Ο 'Αριστοερός Ψάλτης αγαπητότατε, είνε μιὰ εξοχότης εις τόν κόσμον των λογίων των 'Αθηνῶν και εις την γνώμην του όλοι ύπακούομεν, ως και αυτός ό κ. Πετερινός. Τό διήγημά σας δέν τó ενέκρινε, τί πταίω έγώ λοιπόν ; Θα σε παρακαλέσω να μη μᾶς στερήσης της τόσον ώραίας και νόστιμης—χωρίς κομπλιμέντο—πέννας σου.

— Κρίμα σ' εἰς Σμυρναίε 'Αχαρνίτη. Διατί δέν μου γράφεις και μερικά λοιπόν ; Εϋ αναμφιόβως θά 'ξούρης.

— Είμαι τρελλὸν από χαρὰν διότι έχω πάρα πολλές επιστολάς από δεσποινίδας σήμερον γλυκεία μου Φρού-Φρού. Πόσον σās εύγνωμῶ δια την καλωσύνην σας και την εύγενή ψυχὴν σας, αλλά και πόσον λυποῦμαι διότι δέν μου γράφετε και τó όνομά σας, όλλα μόνον τó ψευδώνυμον. Είνε μιὰ έλλειψις έμπιστοσύνης, ήτις πολὺ με πειράζει. Διατί ; Βλέπετε ότι άλληλογραφῶ μὲν με ψευδώνυμα, αλλά σημειώσατε ότι πάντοτε μου γράφουν και τó αληθές όνομά των οἱ φίλοι και φίλαι μου. 'Εχετε μέγα δικαίον γλυκεία και άδρά μου κοπέλλα δι' όσα μου γράφετε. Γι' αυτό πάντοτε προσπαθῶ έφ' όσον δύναμαι να φαίνωμαι, άντάξιον της προστάσις σας.

— 'Ε, τί να γείνη. πιστέ μου φίλε κ. Πύργε. Τί να γείνη. Και αυτό θά περάσῃ. Είς την δεσποινίδα εκείνην να συστήσετε να μη σās ζητή δανεικόν τó «Φλέρτ», αλλά να τó αγοράζῃ Εϋθηνότερα και ώραιότερα εφημερίς δέν υπάρχει άλλη εις τὰς 'Αθήνας, υποθέτω. Διατί λοιπόν σās τó ζητῆ δανεικόν ;

— Είσαι φοβερός Chariclē. Για να ιδούμε θά είσαι σύ ό επιτυχόν εις τó Διαγωνισματάκι μου ;

— Μά άφού την γνωρίζετε, διατί δέν μου γράφετε ποία είνε Τυχοδιώκτα ; 'Ακριβῶς δι' αυτό προεκρηχύθη τó Διαγωνισμα.

— Πάρα πολύ καλὸ παιδί είσαι Βαφέα-Πρασῶ. Τό δια την στήλην τού «Φλέρτ δι' 'Επιστολῶν» τó βλέπετε δημοσιευμένον και ή κωμωδία εις τó προσεχές.

— 'Ελαβον τó διηγηματάκι Φωτοβόλον 'Αστρον. Φρονῶ όμως ότι αυτά γράφονται καλλίτερον εις τó «Πεταχτὸ Φλέρτ» Τί λέγεις ; Συγκατατίθεσαι ;

— Πολύ, πολὺ εύχαριστῶ αγαπητόν μου Mon-Rèros. Τό ξεύρω ότι με αγαπᾷ ή νεολαία, αλλά φαντάζομαι τί ύποφέρω ; 'Η παράκλησίς σου εξετελέσθη.

= Θα είσαι φαίνεται ο καλλίτερος φίλος μου κ. *Α-Τέλη*. Βέβαια αφού δεν με λησμονεί καθόλου. Η πρόσ σου εύγνωμοσύνη μου—το έννοεις υποθέτω—είναι άπειρος, αληθής φίλε. Το διήγημα άστειότατον και τὰ ποιήματα καλά. Τὸ ἐν ἐδημοσιεύθῃ.

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σου *Άνθος Αφανές*. Δεν πιστεύω νὰ ἔχῃς δίκαιον. Πρόσεξε διότι θὰ σοῦ διαφύγῃ ἡ λύσις τοῦ Διαγωνισματοῦ μου.

= Βοήθειά σου ἢ λύσις ἦν μοῦ στέλλεις *Στραβοῦλο*. Μὰ ἔχεις πέσει ἔξω φοβερά ἀγαπητέ μου. Έκείνο ποῦ μοῦ ἐγράψατε τὸ βλέπετε εἰς τὸ *Φλέρτ* δι' *Έπιστολῶν*. Τὸ ποίημα ἄριστον και θὰ δημοσιευθῇ τὴν πρώτην τοῦ Νέου Έτους. Σεῖτε και κανένα ἄλλο ἂν θέλῃς.

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σου φίλε *Κολοῦθα* και με χαρὰν ἐξετέλεσα τὴν παράκλησίν σου.

= Πῶς νὰ σὰς ἐκφράσω τὰς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίας μου κ. *Σπαρταριστὴ Σπαρτιάτα*; Πῶς; Μέγα δίκαιον ἔχετε δι' ὅσα μοῦ γράφετε και ὅμως ἐὰν ἤξεύρατε πόσα φαρμάκια με ποτίζουν καθ' ἑκάστην... Τὰ ποιήματά σας ἔξοχα και τὰ βλέπετε νὰ φηγουράρουν.

= Φαίνεται σήμερον λαμβάνω ὄλας αὐτάς τὰς θερμὰς ἐπιστολάς, εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς καταδιώξεως ἣν τόσον ἀγρίως και ἀδίκως ὕφισταμαι κ. *Σολῶβ-Συναίγῃρα*.

Μὲ τι χιούμορ γραμμένο τὸ πρόσ ἐμὲ ποίημά σου :

*Άγαπητέ μου Πετεινέ, πορθητὰ τῶν κοκοτῶν
πῆς προφερὰς νεότητος, πρόξενε γαργαλισμῶν
δέξου σεβάσματά μου
ἀπὸ τὰ σωθικά μου.*

*Πετεινὲ ὄλοι σὲ χαίρονται
ὄλοι σὲ μελετοῦνε
και με τὸ «Φλέρτ» τὰ βάσανα
ὅσοι ἔχουν τὰ περνοῦνε*

Ποῖον λοιπὸν νὰ πρωτοεὐχαριστήσω ἀπὸ ὄλους σας; Ποῖον; Ἀπὸ παντοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐχαριστήρια, ἀπὸ παντοῦ εὐχάς, ὑποστηρίξεις, ἀγάπην... Και ὅμως ἀμείλικτος ὁ καθ' ἐμοῦ πόλεμος τῶν φθονερῶν και τῶν μαυροψύγων ἀνθρώπων. Μὰ ἔννοια σου ἀγαπητέ, και ἐγὼ αὐτοὺς τοὺς τιποτένιους, τυὸς γράφω στὸ λαδικὸ τοῦ πιεστηρίου μου.

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σου ἀγαπητέ μου *Άπελλῆ*, *Έ*, πὼς πάει ἡ γειτονιά σου;

= Εὐχαριστῶ πολὺ κ. *Σορόκε*. Ἡ παράκλησίς σας κατὰ γράμμα ἐξετελέσθη και εἶσθε εὐχαριστημένος υποθέτω.

= Δεν σὰς ἐννοῶ καθόλου *Σάρα-Μερονά*. Εἶσθε πολὺ κακῇ νὰ βλέπετε τὸν κόσμον ἔτσι χωρὶς καμμιά αἰτία.

= Και τὴν ἰδικὴν σας ἐπιστολήν ἔλαβον κ. *Καλιμένη* εὐφυστάτα τὰ καλαμπούρια σας. Διὰ τὸν κ. Ψάρι(1) τὰ βλέπετε εἰς τὸ «Πεταχτό».

ΠΕΙΡΑΪΕΤΣ

= Δεν ἔχεις δίκαιον κ. *Θωμᾶ Μ.* Ἄλλῃ εἶνε ἡ λύσις τοῦ Διαγωνισματοῦ μου. Διατὶ παραπλανᾷσθε;

= Μὲ προθυμίαν ἐξετέλεσα τὴν παράκλησίν σου κ. *Γάτε*.

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σου φίλον *Ζουμουρο*. Ἡ δις Μπεζίκια δὲν ἔχει δίκαιον. Τὸ ποίημα ἀρετὰ καλὸ.

= Δεν τὴν ἐπετύχατε κ. *Ναμουνακουνᾶ*. Ἡ λύσις τοῦ Διαγωνισματοῦ μου εἶνε ἄλλη.

= Και τὴν ἰδικὴν σας ἐπιστολήν ἔλαβον ἀγαπητέ μου κ. *Κόντε*. Δι' ἐκεῖνο ποῦ θέλετε λῆαν προσεχῶς θὰ σὰς δώσω θετικὰς πληροφορίας. Τὸ διὰ τὸ «Πεταχτό Φλέρτ» ἐδημοσιεύθῃ.

ΕΠΙΡΧΙΑΙ

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σου *Πάσχουσα Καρδιά* (Τρίκαλα) και ἐξετέλεσα τὴν ἐπιθυμίαν σου.

= Μόνον τὴν ἐπιστολήν σας ἔλαβα κ. *Σταυρόπουλε* (Πάτρας). Ἄγγελίαν δὲν ἔλαβον.

= Πολὺ καλὸ τὸ διήγημά σου *Χαϊδεμένη* μου *Μπεμπέκο*. (Πάτρας) Διὰ προσεχῶς θὰ δημοσιευθῇ.

= Μὴ μοῦ λυπεῖσαι ἀγαπητέ *Μαροσί*, διότι εἶσαι σ' αὐτὸ τὸ νησί (Κύθηρα). Μὰ ἀλήθεια τόσον ἀγαπᾷς τὸ φύλλον μου ἢ με κολακεύεις;

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σας κ. *Βλαχαντώνη* (Χαλκίδα). Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ σὰς ἀποστείλω τὰ ζητούμενα φύλλα, εἰθὺς ὡς τελειώτῃ ἡ ἀνατύπωσις των.

= Πόσον με ἐνεθουσίασε ἡ ἐπιστολή σου *Συριανὸ Τσακινάκι* μου (Σῦρον). Μὰ σὺ εἶσαι σπανία καρδιά βλέπω. Πόσον χαίρω. Γλέντι λοιπὸν τριχούβεργο εἶχατε προχθὲς ὄλοι οἱ φίλοι, ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ «Φλέρτ». Και αὐτὴ ἡ ἀκροστοχίς ἦν ἀπήγγειλες εἰς τὸ Συμπόσιον εἶνε θαυμασία :

*Φέρτε σαμπάνιες και λικέρ
Λατέρνες σεις βαρεῖτε
βίβα ἄς φωνάζουμε
Ρὲ ρεμπσεκεδοπάστες
Τ' ἀγαπητοῦ μας Φλέρτ.*

Δὲν ἔχω λόγους νὰ σοῦ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν μου εὐγνωμοσύνην λαμπρὸ παιδί.

= Έλαβον τὴν ἐπιστολήν σας κ. *Τρεμουλοκέφαλε* (Βόλον), και ἐξετέλεσα τὴν παράκλησίν σας.

= Ἐγινε ἡ ἀπαίτησίς σας κ. *Άγαμέμνων* (Λευκάδα) και ἐπομένως εἶσθε εὐχαριστημένος υποθέτω.

= Πῶς τόσον καιρὸν ἔμε εἶχατε λησμονήσει *Άνθος τῆς Ἄνατολῆς*; (Ζάκυνθος). Τίς οἶδε ποῖα ἄβρά και γλυκεῖα δεσποινὶς κρύπτεται ὑπ' αὐτὸ τὸ ἐπίσης ἄβρον ψευδώνυμον. Τὸ ποίημά σου πολὺ ὄραιον. Έκρινα ὅμως ὅτι ἀρμόζει μᾶλλον διὰ τὴν στήλην τοῦ «Φλέρτ δι' Ἐπιστολῶν».

= *Χαίρετε...* ΦΛΕΡΤ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Μοῦ σηκώνεται χθὲς βράδν στὸ κεφάλι μὴ ἰδέα νὰ ζητήσω νὰ ἔρευνήσω - ἔνα πρόβλημα νὰ λύσω.

Οἱ δασκάλου λένε ὅτι, τὸν χειμῶνα με τὸ κρύο και τὸ καλοκαίρι πάλι με τὴν ζέστη τὴν πολλὴ

κάθε σῶμα τὸ διακρίνει συστολή και διαστολή. Μὰ ἐγὼ κεφάλι ἀγύριστο, διρροῦνθονο κεφάλι

τῶν δασκάλων ἡ θεωρία μοῦ φέρνει ἀνεμοζάλη. Και πάλι μοῦ σηκώνεται με τὸ κρῦο τὸ πολὺ

στὸ κεφάλι μὴ ἰδέα τρομερὴ και φοβερὴ!!

Βρὲ τί λέν αὐτοὶ οἱ δασκάλου; ἐγὼ πάντα τὸ πρωτὸ ποῦ σηκῶνομαι δὲν βλέπω συστολή και διαστολή.

Και εἶτε κρῦο, εἶτε ζέστη, εἶτε ἀνοιξὶ μᾶς κάνει πάντα πεταχτὸς σὰν στύλος ἀπὸ τὸ κρεββάτι βγαίνω,

ντοῦρος και καμαρωμένος εἰς τὸ πείσμα τῶν δασκάλων ποῦ δὲν ξέρονν θεωρίαν οὔτε τὸν κακὸν τοὺς φλάρον.

Ἄθῃναι. Στὴ βράση τοῦ χειμῶνος 1903.

Δὸν - Κίττος
(Ἐκ *Μαδρίτης*)

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑΚΙ ΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ»,

*Ἴδου λοιπὸν ἀγαπητοὶ μου φίλοι και ἑρασιναὶ φίλοι μου,
τὴν βλέπετε αὐτὴν! τὴν ὄμορφη κοπέλλα, αὐτὴν τὴν τρεῖς
χιεῖς δεσποινίδα; . . . τὴν βλέπετε;
Γιὰ κοιτάξατέ τὴν καλά . . . Καλά, μὰ πολὺ καλά. Ἴδτε*

τὴν στὰ μάτια . . . Ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν μορεῖτε νὰ τὴν γνωρίσετε βέβαια . . . Και ὅμως εἶνε γνωστὴ εἰς ὄλους μας. Ὁ ζωγράφος μου ἐπέτυχε τὸ σκῆτσο τῆς θαυμάσια, και δὲν θὰ δυσκολευθῆτε. Λοιπὸν ἐμπρός ὄλοι σας . . . Σὰς ἐρωτῶ :

— Ποιᾶ εἶνε; — Πόσους και ποίους ἑραστὰς ἔχει;

— Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἕνας φίλος μου φαρμακοποιὸς ἔφαγε τὸ κόσμον τὸ ἐτόλο ἀπὸ ἕνα φοιτητὴν ἐξ αἰτίας τῆς;

Αὐτὸ ἀγαπητοὶ μου φίλοι εἶνε τὸ διαγωνισματάκι, τὸ ὅποῖον σὰς προκηρῦσσα διὰ τὸν μῆνα αὐτόν.

Τὰς ἀπαντήσεις σας θὰ τὰς δέξωμαι μέχρι τῆς 27 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἡ ἀπάντησις ἐκείνη ἦτις θὰ εἶνε ἡ ἀληθὲς, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ «Φλέρτ» τῆς 31 Δεκεμβρίου και ὁ ἐπιτυχὸν θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον τὰ ἔξης δῶρα:

1) Ἐπὶ ἕν ἔτος δωρεὰν τὸ «Φλέρτ». 2) Τὸ ἐξ ἑκατὸν σελίδων Ἡμερολόγιον τοῦ «Φλέρτ» τὸ ὅποῖον θὰ ἐκδοθῇ τὴν 26 Δεκεμβρίου και 3) Δέκα (10) χρυσὰ φράγκα.

Οὐδένα ὄρον, οὐδένα περιορισμὸν θέτει τὸ «Φλέρτ» εἰς τοὺς φίλους του. Ὀνόματα και ψευδῶνυμα εἶνε δεκτά. Ἐνα μόνον.

Ἐκαστος λύτης διὰ νὰ ἔχῃ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ διαγωνισματάκι, πρέπει νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Φλέρτ» (Σταδίου 66) τρεῖς ἀπαντήσεις. Μίαν με χρονολογίαν 12 Δεκεμβρίου, ἄλλην με χρονολογίαν 19 Δεκεμβρίου και τὴν τρίτην με χρονολογίαν 26 Δεκεμβρίου. Διὰ νὰ εἶνε ὅμως δεκτὴ πᾶσα ἀπάντησις πρέπει νὰ συνοδεύεται και ἀπὸ τὸ τετραγωνίδιον ἐκεῖνο ποῦ ἔχει πλαγιῶς τὴν λέξιν ΦΛΕΡΤ και εἶνε εἰς τὸ τέλος τῆς 16 σελίδος.

Ἐμπρός λοιπὸν νὰ σὰς δῶ . . . Θὰ τὴν βρῆτε φίλιται;

Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι χωρὶς ἄλλο θὰ τὴν πετύχῃ καμμιά τσακῖνια ἀγαγνώστριά μου. Νὰ ἴδωμε . . .

Ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμον και περιμένω.

Σημείωσις. Τὸ «Φλέρτ» γηωρίζει εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας και ἀναγνώστριάς του, ὅτι ἡ τελευταία ἡμέρα πρὸς ἀποστολὴν τῶν λύσεων τοῦ Διαγωνισματοῦ εἶνε ἡ 27 Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιευθῇ τὸ ὄνομα-τεπώνυμον τῆς ἐνδόξου κυρίας τοῦ Διαγωνισματοῦ και θὰ κληθῇ ὁ λύτης ὅπως λάβῃ τὸ ἐκ 10 χρυσῶν φράγκων βραβεῖον του, ὡς και μίαν ἐτήσιαν συνδρομὴν τοῦ «Φλέρτ».

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΒΡΗΘΗΝΑΙ

* * Ἀθηνὶνὰ εἶνε δεσποινὶς *Ε.α*, ὅσα μανθάνω; — Περιέργων μοῦ φαίνεται ἡ ἀγαπητὴ σας ἑξαδέλφη νὰ σὰς ζηλεύῃ.

— Ἀπηλπίσθη φαίνεται διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς — ἐννοεῖτε; — και ἐπιχειρεῖ νὰ χαλάσῃ τὰς σχέσεις τῶν ἄλλων.

* * Καλὴ δουλειὰ σὰς εὐχομαι κυρία *Γ. Μ.*

— Πῶς τὰ περνᾷτε μ' ἐκεῖνον τὸν γεννητόν;

* * Εἶνε παραδεδεγμένον κ. *Μίμη* ὅτι μερικὸι κατ' οἶκον διδάσκαλοι συντελοῦν εἰς τὴν γενικὴν κερατοποίησιν τοῦ Κράτους.

— Λοιπὸν τὸ πρῶτον ῥῆμα ἀπὸ τὸ ὅποῖον ἔχετε ἀρχίσει εἶνε τὸ ἀγαπάω-ᾶ.

— Καλὰ ἔως ἐδῶ. Ἀλλὰ συλλογισθῆτε ὅτι τούτου ἔπονται τὸ συνέρχομαι και κατόπιν τὸ συλλαμβάνω...

* * Πάλι στὴν πῆττα ἐπατήσατε δεσποινὶς *Κατίνα* (ὁδὸς *Μαυρομυχάλη*) με τὸν νέον σας ἔρωτα.

— Διότι γνωρίζω καλά ὅτι ὁ Ἐκείνος ἔχει ἄλλοῦ δοσμένη τὴν καρδιά του.

* * Ὡς εὐ παρέστητε δεσποινὶς Ἑλένη (παρὰ τὴν Ἀκαδημίαν).

— Δεν μοῦ λέτε σὰς παρακαλῶ θ' ἀρχίσῃ πάλι τὸ νταραβέρι με τὸν *Γιῶργου*;

* * Μοῦ γράφουν ὄχι πολὺ κολακευτικά διὰ τὸν φίλον σας, τὸν κ. *Στ.*, δεσποινὶς *Ρ.* (Ἀρσακειάς).

— Γιατὶ; ἔχει ἀλήθεια ἑλλαττώματα;

* * Ὁραία μου Ἄφροδίτῃ (Φάληρον) ἔχεις ἔστρελλάνει δλους τοὺς νέους εἶνε ἀληθὲς;

— Σὰς συνιστῶ νὰ εἰσθε ἐπιεικεστέρᾳ στὰ καυμένα τὰ παιδιὰ.

* * Περιέργων δεσποινὶς *Ρ.* εἰς μίαν ὁδὸν παρὰ τὸ *Β. Θεάτρον*!

— Ἐξέρχεσθε μόνῃ και ἐπανέρχεσθε με πολλοὺς εἶνε ἀληθὲς;

* * Μίαν συμβουλήν θὰ σὰς δώσω φιλάτῃ δεσποινὶς Ἄγγ. (παρὰ τὸ Ὅρφανστροφεῖον).

— Νομίζετε στὰ σωστά σας ὅτι θὰ σὰς νυμφευθῇ αὐτὸς ὁ δόκτωρ;

— Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω καθόλου.

* * Ὁραία μου δεσποινὶς παρὰ τὴν Ὀμόνοϊαν, διὰ τί με τόσῃν ψυχρότητα πρὸς ἐκεῖνον τὸν διοπτροφόρον νέον;

— Μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ παύσῃ τοῦ νὰ σὰς ἀγαπᾶ και τότε θὰ μετανοήσατε.

* * Λοιπὸν τὰ ἐχαλάσατε κυρία *Ρίνα* με τὸν ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου;

— Κρίμα. Κι' ἐγὼ εἶχα τόσῃν χαρὰν ὅταν ἐβλεπα τὰς συνεντεύξεις σας.

* * Λοιπὸν φιλάτῃ Ἄθῃν. μοδίστρα εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού, ἀπεφασίσσατε νὰ τὸν πάρете τὸν κ. *Νίκον*.

— Καλὰ δὲν ἔχω ἀντίρρησην. Ἀλλὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι εἶνε και ὀλίγον μπεκρῆς.

* * * Ώραία μου Άρσακειάς Μαρίκα Θ. πολύ σάς ζηλεύει αυτή ή συμμαθήτριά σας ή Νικ.

— Διατί άρα γε ;

— Έάν μου επιτρέπετε να σας είπω την γνώμη μου, σοῦ λέγω καθαρά ότι ελλη ή αίτία είνε ο Εκείνος.

— Ό Μήτσος δηλαδή, ο φοιτητής τῶν μαθηματικῶν.

* * * Είνε ἀλήθεια ότι σας ένοχλεί αὐτός ο ὑπάλληλος τοῦ χαρτοπωλείου ὠραία μου Νίτσα ;

— Μπα τὸν ἀδιάντροπον.

— Έάν τὸν ἰδῶ καμμιά μέρα θά τοῦ τὰ ψάλλω στὰ γερά.

* * * Τί ὠραία ποῦ τὰ καταφέρνετε κυρία Έλένη (ὁδός Πειραιώς).

— Κατορθώνετε και διατηρείτε και τοὺς δύο, ο δὲ σύζυγος ἀγρὸν ἡγόρασε.

— Καλὸ κι' αὐτό.

— Μὰ πέστα μου σι' ἀλήθεια, ποιὸν ἀγαπάτε στὰ σωστά ;

— Τὸν κ. Ν. ἢ τὸν κ. Γ ;

* * * Τί ἔμαθα κ. Νίκο Κρ. ;

* * * Τὰ ψήσατε μετὴν κόρην ἐκείνης τῆς Γαλλίδος ;

— Σὲ εἰδοποιῶ φιλαράκο.

— Κάμνει κάτι ἀφαιμάξεις, κτυπᾶ δηλαδή κάτι σαγωνιῆς θηριώδεις.

— Πρόσεξε λοιπὸν καλὰ.

* * * Εἴσθε φιλόμουςος πολὺ κυρία Κ.

— Γι' αὐτὸ δὲν λείπετε κάθε βράδυ ἀπὸ τὴν μπύρα.

— Μ' αὐτὸς ο . . . (να τὸν εἶπω ;) γιατί σας παρακολουθεῖ ἔτσι ;

* * * Όχι κατάκαρδα τὸν ἔρωτα ἀγαπητέ μου Γιάνγκο.

— Τὸ ξεύρω ότι ἀγαπάτε με καρδιά, ἀλλὰ ὄχι ἔτσι πάλι.

— Τόσον αὐτῆ ἢ Ε. (ὁδός Άχ.) εἶνε σκληρά ;

* * * Ένδοξέ μου νεανία Η. Κ. πολὺ γυναικάμιας εἶσαι μανθάνω.

— Φορεῖς βραχιόλι και πλέκεις δαντέλλαις ;

— Πῶ . . . πῶ . . . Μεγαλείτερο ρεζιλίκι δὲν μπορεῖ να γίνη.

* * * Ώραία μου Καρλ. (Πολυτεχνεῖον) γίνετε προσεκτικώτερα.

— Παραδέχομαι και ἐγκρίνω τοὺς ἔρωτάς σας με αὐτὸν τὸν κ. Π . . .

— Μὰ δὲν συλλογίζεσθε και τὸν ἀντεραστὴν σας ;

* * * Και σεις Κυρία Κων. (Πλάκα) τὰ θαλασσώνετε μ' αὐτὸν τὸν ἐνωμοτάρχην.

— Καντάδα κάθε βράδυ στὴν ἀντικρυνὴ ταβέρνα ποῦ πάει ἀρτὰν.

— Κάμετε νισάφι. Κοντεύει να φάη ὅλες τῆς δεκαμερίας του στὰ γλέντια ο χριστιανός.

— * * * Βρὲ τί ἔμαθα κύρ Γιάννη (Πλατεία Κολωνακίου).

— Σ' ἔσπασε σὸ ξύλο αὐτῆ ἢ παντρεμένη ;

— Βρὲ τὴν ἀθεόφοβη. Μὰ γιατί και σὺ να πᾶς τὴν νύκτα και να τὴν ἐνοχλεῖς . .

* * * Τῆς ρίχτηκες αὐτῆς τῆς Γαλλίδος χονδρικῶς κ. Θ. Τ.

— Κάμε γρήγορα ὅμως, διότι τὴν ἐρχομένην Παρασκευὴν φεύγει διὰ τὴν Τήνον.

ΠΕΙΡΑΙΒΥΣ

* * * Πολὺ ἀνάποδα πράγματα μανθάνω δι' ἐσὲ κ. Εὐτόχιε.

— Διατί γίνεσαι ἀντικείμενον γενικῆς ὀμιλίας ;

* * * Πῶς πάει τὸ κόρτε με τοὺς χημικοὺς δεσποινῆς Μαρίκα (ὁδός Κ.).

— Έκλέξατε τουλάχιστον ἓνα, τὸν μικρότερον.

* * * Λαμπρέ μου Γυμνασιόπαι κ. Σπυρ., κυνηγᾶς μανθάνω χονδρικῶς ἐκείνην τὴν εὐσαρκὸν Άρσακειάδα.

— Κάμε δουλειὰ σου ἀγαπητέ. Κι' ἀς φωνάζουν ὅσον θέλουν οἱ ἄλλοι.

* * * Ώραία μου Πιπίτσα (ὁδός Σωκ.) τὸ παρακάμνετε μ' αὐτὸν τὸν ἐμποροῦπάλληλον.

— Όχι δὰ και ἔτσι . . Λάθετε ὕπ' ὄψιν σας τοὺς τόσους ἀντεραστάς.

* * * Εὖλο ἀλύπητο ἔφαγες Μήτσο.

— Ποῖος σοῦ εἶπε να κάνης τὸν νταῆ και δὴ τὸν γυναικοκράχτην ;

— Καλὰ να τὰ πάθης.

* * * Και σεις ὠραία μου Κυρία ποῦ κάθεσθε ἀντικρὺ τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ μὴ τὸν πληγώνετε ἔτσι τὸν καυμένον τὸν Νίκον.

— Εὐρετε τί καλὸ παιδί εἶνε ; Και ὅμως σεις εἴσθε ἀπνηθῆς.

* * * Έξακολουθεῖς να κάμνεις τὸ βιομήχανον ἀστειῶν κ. Άθαν. Κ.

— Εἴσαι λέγουν χειμωνιάτικος. Εἶνε ἀληθῆς ;

* * * Καλὰ σαράντα κυρία Ψ., ἀν και τῶκαμες στῆς μαμμῆς σου.

— Τί καλὸ ποῦ εἶνε τὸ καυμένο τὸ Βρεφοκομειὸν . . . ἔ ; . . .

ΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Δεσποινίς Κούλα (Βόλος) εἶσαι πολὺ σκανδαλιστική.

— Τὸ κοντό σου φουστανάκι ἔχει τρελλάνει ὄλους τοὺς γυμνασιόπαιδας.

* * * Και σεις δεσποινίς Ζ. (Λευκάς) ἔξακολουθεῖτε να κτυπάτε τῆς ξένες πόρτες ;

— Σὰς ἔμαθαν ὅμως οἱ γείτονες και σας συνιστῶ προσοχῆν.

* * * Και σεις ὠραία μου Έλιζα (Κέρκυρα) μανθάνω ἔχετε πολλοὺς ἐραστάς.

— Κάμνετε προμηθείας ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν ;

* * * Κυρία Μ. πρώην διδασκάλισσα (Πάτραι) σὰς τὰ εἶπα και προχθῆς.

— Τὰ μάθαμε ὅλα τὰ δικά σας.

* * * Εἴσθε πολὺ νόστιμη μαμζὲλ Κικῆ (Σῦρος) μὰ ὄχι και χαριτωμένη.

Έτσι μου γράφουν. Και γι' αὐτὸ φαίνεται ἀποτυγχάνετε εἰς τὸν ἔρωτα.

* * * Au rénoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Πέμπτην με χίλια φιλιὰ

(ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ)

Χωρὶς ἄλλο θὰ τὰ χαλούσαμε μετὸν Μήμη. Μ' αὐτὸς ο τσακπινάρος μου ἔκαμε δῶρον ἓνα ζευγάρι γάντια ἀπὸ τὴν Canterie Francaise.

Τί ὠραία και στερεὰ ἀλήθεια γάντια. Θαυμάσια. Πολὺ καλὸ μαγαζὶ και εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου-Κολοκοτρωνῆ ἀριθ. 1. Κάμνει και παιδικὰ γάντια.

— Βρὲ ἀδελφε Γιάννη, τί μωροδὰ εἶνε αὐτῆ ; Ποῦρο καννίζεις ;

— Δὲν βλέπεις πῶς καννίζω τὰ ἐξαίσια καννὰ Άμοργοῦ, ποῦ εὐρίσκονται εἰς τὸ καννοπωλεῖον τοῦ κ. Θ. Βλαβιανοῦ

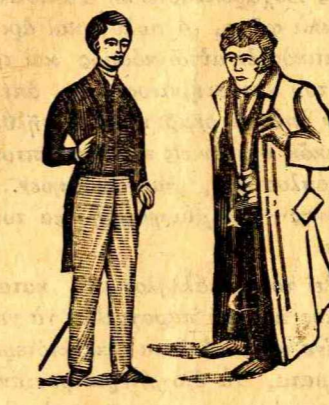
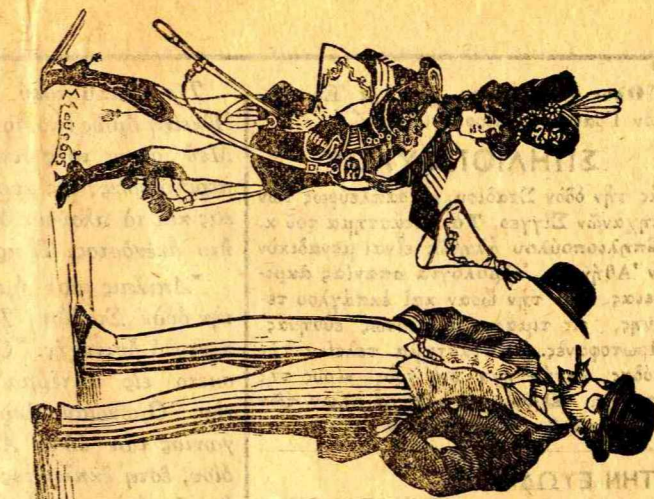
ὁδός Έρμου 6 πλησίον πλατείας Συντάγματος.

ΑΪ-ΛΑΪΦ

Όλοι γνωρίζομεν τὸ ἀριστοκρατικώτερον ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ τῶν Άθηνῶν τὸ Άϊ-Λάϊφ τοῦ κ. Ζαβορίτου. Τὸ Άϊ Λάϊφ εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος εἶνε τὸ μόνον Άρνουβῶ Ζαχαροπλαστεῖον τῶν Άθηνῶν. Τούρται - Γλυκίσματα - Φοιτᾶν. Τέχνη Παρισινή και ἐπιστημονική.

Έ ἀπὸ τόσων ἑτῶν τακτικῆς και πολυἀριθμὸς πελατεῖα τοῦ Άϊ-Λάϊφ μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἀληθῶς ἐξόχου τούτου καταστήματος. Τούρται και γλυκίσματα διὰ δῶρα πρωτοφανῆ.

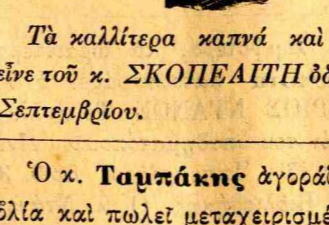
Άκουσε ἀγαπητέ μου. Τὸ μόνον κατάστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἔξοχα και ἀληθῶς σπινια Καλλιὰ, εἶνε τὸ Εἰδικόν. — Τί λέγε ; Πηγαίνω ἀμέσως ν' ἀγοράσω. Και ποῦ εἶνε ; — Ὅδός Σταδίου ἐναντι δάκρου Τσόχα.

— Καυμένε πῶς θέλεις να σε χαιρετῶ, ἀφοῦ εἶσαι τόσον κακοενδεδυμένος . .

— Ἄσε με ἀδερφε δὲν μπορῶ να βρῶ ράπτη τοῦ γούστου μου.

— Τί διάβολο ! Λησμονεῖς τὸν κ. Παπαγεωργίου εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐναντι τῆς οἰκίας Καραπάνου ; Σὲ κατασκευάζει κοῦκλα ἐντὸς 48 ὡρῶν και με πόσα ράπτικὰ νομίζεις ; μόνον με 30 δραχμάς.

Τὰ καλλίτερα καννὰ και ποῦρα εἶνε τοῦ κ. ΣΚΟΠΕΑΙΤΗ ὁδός Γ'. Σεπτεμβρίου.

Ό κ. Ταμπάκης ἀγοράζει Βιβλία και πωλεῖ μεταχειρισμένα και μή. Παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η ΚΡΗΤΗ

Μπύρα Φιξ. — 25 λεπτά τὸ ποτήριον. Μόνον εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς. Τὸ ζυθοπωλεῖον αὐτὸ εἶνε διεύθυνον και τέλειον μετὴν διεύθυνσιν τώρα αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ νέου, τοῦ κ. Στυλ. Πατερουλάκη.

Τὸ μέγα ἐμπορικὸν διαφόρων σιδηρικῶν τῶν κ. κ. Α. ΣΤΟΥΡΛΑ & ΑΔΕΛ ΜΑΝΤΖΑΡΗΤΑΚΗ εἶνε τὸ μόνον εἰς τὸ εἶδος του. Κατάστημα Μέγα, κατάστημα Άρνουβῶ. Προμηθεῖται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν μεγαλειτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων. Δοκιμῆς εἰς τὰς τιμάς αἰτινες εἶνε ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Ὅδός Αἰόλου 155.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Όδός Σταδίου παρὰ τὴν Όμόνοϊαν. Τιμαὶ ὠρισμένα. Και αἱ κάρται Δραχμάς 3.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Τὸ ἀρχαῖον και πανελληνίου φήμης Πιλοποιεῖον και Πιλοπωλεῖον Χαριλάου Σταθοπούλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀριθ 117 ἐλατύνει ἀπιστεῦτως τὰς τιμάς του. Πίλοι μαλακοί, ὑποκάμισα, φωκὸλ, λαϊμοδέται, μανικέτια. Όλα τοῦ τελευταίου σῦρμου παντὸς εἶδους και χρωματισμοῦ. Κοῦκοι παιδικοί, ὁμβρέλλες ἀγγλικῆς.

Καταλληλότετα διὰ δῶρα ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν. Τὸ «Φλέρτ» συνιστᾶ τὸ καλὸν αὐτὸ κατάστημα. 177 Αἰόλου 177.

ΓΑΛΑ, ΚΑΪΜΑΚΙ ΚΑΙ ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ

Διὰ ΚΑΛΤΣΕΣ, ΦΑΝΕΛΛΕΣ και ἐν γένει δι' ὅλα τὰ πλεκτὰ εἶδη ὁ μόνος εἰδικὸς ἐν Άθήναις. ΙΩΑΝΝΟΥ, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΣΟΧΑ.

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ

ΤΟΦΛΕΡΤ

Όλοι γνωρίζομεν τό μέγα Έμπορικόν Γραφείον Ώρολογίων του κ.

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

εις τήν οδόν Σταδίου, παραπλεύρως των μηχανών Σίγγερ. Τό κατάστημα του κ. Σπηλιοπούλου άληθώς είναι μοναδικόν έν Αθήναις. Ώρολόγια σπανίας ακριβείας περί τήν ώραν και εκπάγλου τέχνης, εις τιμάς άπιστεύτως εύθηνάς. Πρωτοφανές... Κατάστημα τελείως τής μόδας, κατάστημα διά τούς νέους τής εποχής. Ώρολόγια έξοχα όλων των Ευρωπαϊκών συστημάτων.

ΤΗΝ ΕΥΩΔΗ

ΤΗΝ ΞΑΝΘΗ

ΤΗΝ ΑΦΡΩΔΗ

ΜΠΥΡΑΝ

Μόνον εις τήν «Κασταλίαν» δύναται νά εύρη κανείς.

Έκει οι άδελφοί Φραγκίσκου έχουν έξόχους μεζέδες, περιποίησιν άκραν. Είνε ή πρώτη μπύρα των Αθηνών.

Μέγα λαχείον δωρεάν. Ζητείτε τά δελτία του λαχείου.

ΤΙΣ θά έπίστευε ποτέ ότι υπάρχει έν Αθήναις ράπτης διπλωματούχος τής Ακαδημίας των Τεχνών των Παρισίων; Και όμως είναι άληθές! — Είνε:

Ο κ. ΚΑΤΣΙΛΙΒΑΣ

Ο κ. Κατσιλίβας, εις τήν οδόν Αιόλου 120, έναντι έδωδιμοπωλείου Θανοπούλου.

Έπιστήμη εις τήν κοπικήν και εφαρμογή ήγγυημένη.

Ο κ. Κατσιλίβας εκόμισεν έσχάτως τά ωραιότερα κασμήρια των μεγαλειτέρων ύφαντουργείων τής Αγγλίας.

Μία άπλή έπίσκεψις πείθει τον πελάτην.

ΣΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Στό Σύνταγμα

Όσοι πίνουν τήν μπύραν τους όχι μόνον μένουں κτευχαριστημένοι εκ τής ποιότητας αυτής αλλά και απολαμβάνουν τά ωραία μουσικά τεμάχια τά όποια παίζει καθ' εκάστην ή όρχήστρα του.

ΓΑΝΤΙΑ-ΓΑΝΤΙΑ

Εις τήν Βιεννέζικην Canterie. Όδός Σταδίου παραπλεύρως Χρυσικοπούλου έναντι Αρσακείου. Γάντια Γαλλικά, Γάντια Αγγλικά, Γάντια Βιέννης. Τό ζεύγος 5 και 6 δραχμάς. Τό κατάστημα ούδέν παράρημα έχει.

Τήν ήγάπα πολύ. Μά πάρα πολύ. Έκείνη όμως ήτο άφανής άκαμπος. Μεθ' όλους τούς στεναγμούς του, τας περιποιήσεις, τας μυρωμένας επιστολάς και τά πλοΐσια δώρα του, εκείνη ήτο άνένδοτος. Τί κριμα!...

“Απειλις μίαν ημέραν κατήρχετο τήν οδόν Σταδίου. Τίς οίδε τί έσκεπιετο ο δυτιυχής. “Όταν όμως εύρίσκετο εις τό τέρμα τής οδοΐ παρα τήν Όμόνοιαν, ακριβώς έναντι τής γανίας των οδών Αιόλου και Σταδίου, έση εκπληκτικος προ των προθηκών ένός μεγάλου και άπαστραπιοντος Ζαχαροπλαστείου. Τά πολλά ηλεκτρικά φώτα, ο πολός και άριστοκρατικός έν αυτώ κόσμος και τό μέγα του καταστήματος, τον απέσπασαν από τήν ρέμβην του. Εισήλθε μηχανικώς σχεδόν εις τό άπαστραπτον Ζαχαροπλαστείου, και εκάθησεν... Αίφνης — ω — μία φαεινή ιδέα του επήλθε.

Καλεϊ τον υπάλληλον του καταστήματος και του παραγγέλλει νά γείμηση ένα κουτί από τά εκλεκτότερα γλυκίσματα, τά έξοχώτερα φονιάν, τά λαμπρότατα μπισκουίτ και τας εύωδοσετέρας πάστας τά έθεσεν εις τό κουτί ο υπάλληλος. Εκείνος τά επήρε επλήρωσε και έφυγε.

— Γλυκεϊά μου Αγάπη... Φώς μου... του έλεγεν εκείνη και πως τώρα νά μη σε αγαπώ; αφού μου έφερες από τά έξοχα γλυκίσματα του Mon-Plaisir του κ.Καραντινού. Και εκτοτε αγαπώνται...

Ώραϊας και εθυνάς

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

έχει ο βιβλιοπώλης κ. ΔΗΜ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ εις τήν οδόν Σοφοκλέους έναντι Εφετείου. Συλλογήν έξαισία. Καλλοί — Τοποθεσίαι Μνημεία και. και...

Τά κομψότερα, τά ωραιότερα παπούτσια κατασκευάζει ο κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΝΤΑΝΟΣ. Τό καλλιτεχνικόν του ύποδηματοποιείου εινε εις τήν οδόν Ιπποκράτους αριθ. 3 έναντι Βιβλιοθήκης. Ο κ. Ντάνος επί σειράν έτών διετέλεσε πρώτος υπάλληλος επί του μέτρου εις τό ύποδηματοποιείον Τσάμη, ώστε πάσα περι αυτου σύστασις περιττή. Έργασία καλλιτεχνική και τιμαί ανεπίδεκτοι συναγωνισμού.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΥΡΤΙΑΣ

Δέν εινε μυθιστόρημα από τά συνειθισμένα.

Ο «Βασιλεύς τής Αγυρτίας» συνετάραξε ελόκληρον τήν Ευρώπην όταν πρωτοεξεδόθη.

Και πως νά μη τήν ταράξη;

Αφού περιέχει τόσα σκάνδαλα όσα και άνήκουστα εγκλήματα και αιμιίας και, και, και... Διά των όποιων. «Ο «Βασιλεύς τής Αγυρτίας», ο τρομερός αυτός παρισινός δικηγόρος, κατορθώνει νά γίνη... Πρόεδρος τής Γαλλ. Δημοκρατίας!

Η έκδοσις προσεχώς εις θαυμάσιως εικονογραφημένα 5 λεπτά εκ του έκδοτ. Γρ. κ. Γ. Στεφάνου.

Εις τό Βιβλιοπωλείον

ΒΛΗΡΟΝΟΜΟΥ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Μεγάλοι συλλογαι καταφθάνουν με κάθε Ευρωπαϊκόν ταχυδρομείον, διαφόρων ειδών δηλαδή καλλονές, θαλασογραφίαι, αρχαιότητες, άγιοβασιλιάτικα, και χρωματιστά.

Με τιμάς δέ, λογικάς και άσυναγωνίστους. Κοσμοπλήμμυρα ως εκ των έορτών.

Τά ωραιότερα, τά κομψότερα τά πλέον όφίνα κασμήρια έχει ο κ. ΜΑΓΓΟΣ εις τήν οδόν Γεωργίου Σταύρου αριθ. 6. Αδιάβροχα εκτάκτου στερεότητας και τέχνης. Κομψότης ήγγυημένη. Έφαρμογή άπαραμίλλος. Ψαλλίδι επιστημονικόν.

ΜΠΥΡΑ - ΜΠΥΡΑ

Εις τό «Κέντρον των Ζυθοφίλων» εις τήν οδόν Πανεπιστημίου-έναντι του Αρσακείου. Η μόνη Αρνούδω μπύρα, των νέων των Αθηνών. Μεζέδες έξοχοι. Και πως νά μην εινε ωραία αφού τήν διευθύνει ο κ. Ι. Αναστασίου;..

Ο κ. Αναστασίου νέος ρέκτης και φιλοπρόδος εκάλεσεν εκ Κωνσταντινουπόλεως μάγειρον ειδικώτατον επίτηδες διά τό Ζυθοπωλείον όπερ διευθύνει. Μαγειρική λοιπόν έξοχος — εύφθηνή — καθαρά.

Εις τας τιμάς ειλικρίνεια. Μία έπίσκεψις πείθει πάντα πελάτην.

“ΦΛΕΡΤ”

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑΚΙ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ: Αί εις τό «Φλέρτ» καταχωρούμεναι άγγελίαι πληρώνονται τήν έπομένην τής δημοσιεύσεως.